

MAGICKÉ TROJMĚSTÍ

Polsko se v hledáčku turistů objevuje poměrně zřídka. A je to velká škoda! Zářným důkazem budiž tři města ležící na břehu Baltu.

V centru Gdaňsku narazíte na kašnu, odkud si při troše štěstí můžete vylovit pár kousků jantaru. Jen si poté pečlivě umyjte ruce, a nejlépe několikrát.

HISTORICKÝ GDAŇSK

Přiznám se bez mučení: Když se zrodil nápad vyrazit do Polska, chvíli jsem váhal. I když jsem tušil, že náš severní soused nabízí víc než jen trhy v pohraničí a mléčné karamely. Výlet do Trojměstí, jak se Gdaňsku, Gdyni a Sopotám říká, se ale ukázal jako jeden z nejlepších nápadů letošního léta. A zatímco Česko rozpalovaly pětaticítky v kombinaci s bezvětrím, na severu Polska bylo příjemných šestadvacet, jasno a mírný větřík – prostě ideální počasí na prohlídku města. To jsme si rychle zamilovali. Dost možná k tomu přispěl i oběd, v němž hrály prim ryby – nakládaný sled s červenou řepou a jako hlavní chod skvělá treska se zeleninou z grilu.

Historické centrum Gdaňsku, to je pak láska na celý život. Takové množství krásně opravených domů, sýpek a kostelů se totiž ve městech, která si během 2. světové války prošla peklem, moc nevidí. Z každého zákoutí, křivolaké uličky i dlažební kostky tu na nás dýchla hrdost Poláků na tohle hanzovní město, které bylo ještě

začátkem 20. století převážně německé. Neotřelý Gdaňsk, jenž v mnohém připomíná třeba švédský Stockholm, jde ruku v ruce s množstvím útulných restaurací a hospůdek. Na své si ale přijdou i milovníci historie a jantaru, který má ve městě i svoje muzeum. To se navíc nachází ve věži, odkud je výhled na celý Gdaňsk.

My jsme byli každopádně rádi, že jsme stihli nejen jantarové šperky, ale i Evropské centrum Solidarity. Muzeum, které se soustředí na dějiny hnutí, jež srazilo vaz komunistickému režimu v Polsku, zaujme už zvenku. Byla by ale škoda nechat si ujít pohled zevnitř. Tohle místo je impozantní, zajímavé, smutné, ale i hrdé zároveň, podobně jako celé Polsko.

Pokud budete mít na prohlídku Gdaňsku víc času, nenechte si ujít návštěvu muzea Solidarity

gastronomie

V Gdaňsku najdete celou řadu restaurací, kde skvěle vaří, a navíc se chlubí neopakovatelnou atmosférou. Za zmínku stojí například Zafishowani s vynikajícími rybími pokrmy nebo třeba Kubicki, kde si pochutnáte na šťavnatém kachně s červeným zelím.

Kotviště lodí ocení hlavně pánové, dámy zase budou nadšený z plážové promenády a útulných kaváren a hospůdek

MODERNÍ GDYNĚ

Když poprvé přijedete do Gdyně, jen těžko budete věřit tomu, že ještě před osmdesáti lety tu bývala jen ospalá rybářská vesnička. Z té se během několika desítek let intenzivní výstavby stalo moderní město, které tepe životem. Většina budov byla postavena až po roce 1945, během 2. světové války bylo totiž zničeno přes 90% města. Pravda, milovníci architektonických skvostů namlsaní z Gdaňsku možná budou trochu zklamáni, na druhou stranu Gdyně nabízí plno jiných věcí. Oblíbí si ji třeba milovníci nákupů. Množství obchodních domů a center je úctyhodné, a tak když vám zrovna nevyjde počasí, což se u Baltu může stát i uprostřed léta, bez výčitek se vydejte na nákupy. Pořídíte tu nejen gastronomické speciality jako nakládané ryby, sýry či výborné švestky v čokoládě, ale i oblečení známých značek za ceny nižší než v Česku. Kromě toho zde sídlí i mnoho lokálních designérů a návrhářů, takže si s trochou štěstí přivezete parádní kousek, který nebude nosit půlka Česka. Zejména v prodejně a dílně, kde vyrábějí originální tašky a kabelky, naše srdce zaplesala, zatímco peněženky utrpěly jistou újmu...

Když se nebe nad Gdyní umoudřilo, vyrazili jsme na obhlídku pláže a promenády, které jsou jako stvořené k nicnedělání. Místo je hodně oblíbené

rodinami s dětmi, na které tu čeká řada nejrůznějších atrakcí včetně zábavního parku. Ani znavení rodičové ale nemusejí zoufat, protože na ty jsou zase skvěle připraveni v místních kavárnách a hospůdkách. Rozhodně ale nečekejte žádné zaplivané špeluňky. Designové podniky nabízejí jídla, která si v ničem nezadají s nejnovějšími trendy, a nabídka nápojů také uspokojí i nejnáročnějšího zákazníka, aniž by tu nechal celou výplatu.

Gdyně je pak ideálním místem pro ty, kteří vyrazí za nočním dobrodružstvím. Nachází se tu celá řada barů, klubů a diskoték, takže když nebudete chtít, nemusíte jít vůbec spát a odpočinete si až následující den – třeba na pláži. Ty jsou v Gdyni rozlehlé, a tak si to svoje místo na slunci určitě najdete. Jen si dejte pozor, abyste se nespálili. Všudypřítomný osvěžující větřík, který dokáže zesílit na pořádný vítr, totiž dost mate, a tak člověk snadno propadne iluzi, že „to sluníčko vlastně vůbec neopaluje a není potřeba se mazat opalovacími krémy...“

Když je venku pošmurno a počasí nepřeje procházkám po městě nebo pláži, vyrazte do některé z restaurací, kterých je v Gdyni početně. Zážitek je v Gdyni gurmetským, je bezesporu návštěva Bílého králíka. Podnik, který je součástí zrekonstruovaného zámku, zaujme nejen špičkovou gastronomií a několikododovým degustačním menu, ale i nádherným interiérem. Ten je inspirován legendární Alenkou v říši divů.

Alenčin zámek

Gdyně je mladé město. Starobylé domy byste tu hledali marně, o to víc tu žije šikovných návrhářů a designérů

Po bujarém večírku přijde vhod procházka po pláži i doušek zdejší minerální vody, která je proslulá blahodárnými účinky

HVĚZDNÉ SOPOTY

Metr čtvereční bytu tu stojí stejně, ne-li víc než v hlavním městě Varšavě. Při pohledu na zelení prošpikované Sopoty, kde má domek nebo vilu každý, kdo v Polsku něco znamená, se ani není čemu divit. Rezidenční město, které ve světě proslavil filmový a hudební festival, je místem, které je jako stvořené pro opulentní večírky smetánky. S trochou štěstí si tu ale užijete i vy.

Nás při návštěvě trochu zaskočily davy turistů, kteří měli podobný nápad jako my – projít si hlavní třídu Bohaterów Monte Cassino, jež vede k velkému molu, u kterého kotví jachty. Sopoty totiž v letní sezoně doslova praskají ve švech. Oblíbily si je rodiny s dětmi, v posledních letech je ale častěji navštěvují i mladí „zábavomilci“ ze severu Evropy, prim hrají především Dánové, Švédové a Němci.

Naše průvodkyně Izabella nám pak poradila, že stejné kouzlo mají Sopoty i v září, kdy je stále pěkné počasí, ale o poznání méně turistů. To platí i pro Sloviňský národní park, který je odsud asi dvě hodiny jízdy autem. Za ty se nám odměnil nádhernými scenériemi s pískem, dunami a mořem. Park se navíc nachází v rovinaté krajině, a tak se dá pohodlně projet i na kole. To platí i pro Sopoty, kde si tento dopravní prostředek můžete půjčit na každém kroku.

Každopádně to, co platí pro otužilé Čechy na jihu Evropy, kteří se koupou v moři, i když Italové chodí v pěřovkách, to platí pro našince také u Baltu. Akorát že úplně naopak... Když jsme se u bran Sloviňského národního parku rozmýšleli, zda jít do plavek, netušili jsme, že najdeme tolik místních, kteří se bez okolků ráchají v moři – přitom bylo nějakých 23 °C a voda měla „krásných“ 17 °C. Ano, v tu chvíli jsme si připadali trochu jako fajnovky z jihu, to jsme ale ještě netušili, že chvíli nato v jednom letovisku narazíme na zaplněnou pláž, kde byste marně hledali volné místo. Místní se šikovně vybavili speciálními stany a zábranami proti větru a užívali si letní pohody a přímořského vzduchu. My v Baltu smočili nohy, až na Honzu, ten do vody vlezl hned dvakrát, a dokonce i plaval! Byl to náš hrdina, kterého jsme ale večer trumfli tím, že jsme „ztrestali“ vodku Zubrowka. Ta obsahuje i výtažek z tomkovic vonné, již spásají zubři na pomezí severovýchodního Polska a Běloruska – v Bělověžském národním parku.

pisecné pláže

Dvě hodiny jízdy z Trojměstí se nachází Sloviňský národní park (Słowiński Park Narodowy), kde si za pěkného počasí budete připadat jako někde na Kanárských ostrovech nebo severu Afriky. Písečné duny, široké pláže omývané Baltským mořem, které v horku příjemně osvěží, si určitě oblíbíte.

Grandhotel má bohatou historii, podobně jako ten v Karlových Varech. Hostil samá zvučná jména včetně Heleny Vondráčkové.

Kolem dostihového závodiště v Sopotech, kde se nachází i velmi útulná restaurace, krouží hladoví developéři, kteří by na lukrativních pozemcích rádi začali stavět. Místní ho ale brání, seč jim síly stačí.

FOTO: ARCHIV